

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Факультет іноземних мов

EUROPEAN CREDIT TRANSFER SYSTEM

ECTS – ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

Галузь знань: 03 Гуманітарні науки

Спеціальність: 035 Філологія

Спеціалізація: 035 055 Романські мови та літератури (переклад включно),
перша – французька

Другий (магістерський) рівень вищої освіти

1.1. ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ФАКУЛЬТЕТУ:

1.1 Адреса: вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, 76000

Контактні телефони:

(0342) 59-60-18

e-mail: dekanat_fim@pnu.edu.ua

Інформація про склад деканату:

Декан факультету: Яцків Наталія Яремівна – кандидат філологічних наук,
професор

тел.: (0342) 59-60-18

e-mail: nataliia.yatskiv@pnu.edu.ua

Заступники декана з навчальної роботи: Венгринович Андрій Антонович

кандидат філологічних наук, доцент; Іванотчак Наталія Іллівна –

кандидат філологічних наук, доцент;

тел.: (0342) 59-60-72

e-mail: andrii.vengrynovych@pnu.edu.ua

natalie.ivanotchak@pnu.edu.ua

Заступник декана з виховної роботи: Пилячик Наталія Євгенівна –

кандидат філологічних наук

тел.: (0342) 59-60-72

e-mail: nataliia.pyliachik@pnu.edu.ua

Диспетчер – Козак Богдана Михайлівна

тел.: (0342) 59-60-18

e-mail: dekanat_fim@pnu.edu.ua

Методист заочного відділення – Дуб Оксана Богданівна

тел.: (0342) 59-61-01

e-mail: dekanat_fim@pnu.edu.ua

1.2. АДРЕСА, ТЕЛЕФОНИ ВІДПОВІДНОЇ КАФЕДРИ ФАКУЛЬТЕТУ, ВИКЛАДАЦЬКИЙ СКЛАД КАФЕДРИ:

КАФЕДРА АНГЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

(вул. Шевченка, 57 (каб. 209), м. Івано-Франківськ, 76000,
тел. (0342) 59-60-69, e-mail: kaf@pnu.edu.ua)

Склад кафедри:

1. Бистров Яків Володимирович – зав. кафедри, професор
2. Артиш Ольга Олександрівна – асистент
3. Билиця Уляна Ярославівна – доцент
4. Білик Ольга Ігорівна – доцент
5. Білянська Ірина Петрівна – доцент
6. Богачевська Лілія Орестівна – доцент
7. Великорода Юрій Михайлович – доцент
8. Гарбера Світлана Геннадіївна – асистент
9. Гонтаренко Наталія Миколаївна – доцент
10. Гуляк Тетяна Миколаївна – доцент
11. Дойчик Оксана Ярославівна – доцент
12. Дуб Оксана Богданівна – асистент
13. Заграновська Олена Іллівна – асистент
14. Іванотчак Наталія Іллівна – доцент
15. Ікалюк Леся Михайлівна – доцент
16. Кобута Катерина Степанівна – асистент
17. Кульчицька Ольга Остапівна – доцент
18. Куравська Наталія Юріївна – доцент
19. Лісовська Інна Володимирівна – асистент
20. Ловчук Юлія Юріївна – асистент
21. Малишівська Ірина Василівна – доцент
22. Марчук Тетяна Любомирівна – доцент
23. Матіяш-Гнедюк Ірина Михайлівна – доцент

24. Мельник Інеса Євгенівна – доцент
25. Михайлюк Любов Василівна – ст. викладач
26. Мінцис Елла Євгенівна ст. викладач
27. Павлюк Ірина Богданівна – доцент
28. Петренко Тетяна Юрійівна – викладач
29. Петрина Оксана Степанівна – доцент
30. Пилячик Наталія Євгенівна – доцент
31. Романишин Ігор Михайлович – доцент
32. Сабадаш Діана Володимирівна – доцент
33. Соловійова Тетяна Олександрівна – доцент
34. Тацакович Уляна Тарасівна – доктор філософії, асистент
35. Телегіна Наталія Іванівна – доцент
36. Тронь Андрій Андрійович – доцент
37. Трухан Оксана Іванівна – асистент
38. Юрчишин Віта Миколаївна – доктор філософії, асистент
39. Яців Світлана Остапівна – доцент

КАФЕДРА НІМЕЦЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

(вул. Шевченка, 57(каб. 202), м. Івано-Франківськ, 7600

тел. (0342) 59-6-41, e-mail: knf@pnu.edu.ua

Склад кафедри:

1. Венгринович Андрій Антонович – завідувач кафедри, кандидат філологічних наук, доцент
2. Билиця Ярослав Теодорович – кандидат філологічних наук, професор
3. Бойчук Надія Василівна – асистент
4. Весоловський Олег Васильович – асистент
5. Гримлюк Анна Миколаївна – асистент
6. Корольова Наталія Олександрівна – кандидат філологічних наук, асистент
7. Липка Світлана Іванівна – кандидат філологічних наук, доцент
8. Малашевська Ірина Ярославівна – старший викладач
9. Монолатій Тетяна Пертрівна – кандидат філологічних наук, доцент

10. Остапович Олег Ярославович – кандидат філологічних наук , доцент
11. Павлишинець Олена Олегівна – старший викладач
12. Петришак Богдана Ярославівна – старший викладач
13. Ткачук Наталія Олексіївна – кандидат філологічних наук , доцент
14. Шацька Галина Миколаївна – старший викладач
15. Костенко Софія Ігорівна – старший лаборант

КАФЕДРА ФРАНЦУЗЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

(вул. Шевченка, 57 (каб. 805), м. Івано-Франківськ, 76000

тел. (0342) 59-60-81, e-mail: kff@pnu.edu.ua

Склад кафедри:

1. Бігун Ольга Альбертівна – завідувач кафедри, доктор філологічних наук, професор
2. Білас Андрій Андрійович – кандидат філологічних наук, доцент
3. Воронько Галина Михайлівна – асистент
4. Ковбанюк Мар'яна Іванівна – кандидат філологічних наук, доцент
5. Крук Зоряна Миколаївна – асистент
6. Луцик Наталія Миколаївна – асистент
7. Скарбек Ольга Георгіївна – старший викладач
8. Смушак Тетяна Володимирівна – кандидат філологічних наук, доцент
9. Фенюк Леся Богданівна – асистент
10. Яцків Наталя Яремівна – кандидат філологічних наук, професор

**2. ПЕРЕЛІК НАПРЯМІВ ТА СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ З ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ НА ФАКУЛЬТЕТІ ІЗ ЗАЗНАЧЕННЯМ ЛІЦЕНЗІЙНОГО
ОБСЯГУ ТА ТЕРМІНУ НАВЧАННЯ**

Галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»

Напрямок підготовки	Ліцензований обсяг	Термін навчання
035 Філологія, 035.055 Романські мови і літератури (переклад включно), перша - французька	10	1 рік 4 місяці

3. УМОВИ ДЛЯ НАВЧАННЯ (КОРОТКА ІНФОРМАЦІЯ ПРО МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНУ БАЗУ)

Навчальний процес на факультеті іноземних мов для студентів здійснюється в навчальних аудиторіях, методичних кабінетах та лабораторіях загальною площею понад 2600 кв.м., серед яких – 47 навчальних аудиторій, 4 навчально-методичні кабінети, 1 мультимедійний комп'ютеризований клас та 1 лінгафонна лабораторія.

Аудиторії обладнані супутниковим телебаченням, встановлено мультимедійне проекторне обладнання для навчальних презентацій у програмі «Power Point». В усіх аудиторіях факультету доступна безкоштовна мережа Wi-Fi.

Для студентів спеціальності працює ряд читальних залів. Серед них – загальний читальний зал, читальні зали філософських наук, кабінету україніки, гуртожитку № 5. Читальні зали містять достатню кількість спеціалізованої та фахової літератури, необхідної для оволодіння спеціальністю. Загальна кількість посадкових місць в читальних залах – 1620. Загально університетський бібліотечний фонд нараховує 686 660 примірників.

Значна кількість навчальних кабінетів і лабораторій оснащені сучасними приладами, обчислювальною технікою. Студенти мають змогу займатись як у факультетському комп'ютерному класі із 17 комп'ютерами, так і в 9 комп'ютерних класах університетського центру інформаційних технологій площею 206 кв.м. на 170 місць. Для послуг студентів функціонує також інтернет-зала площею 40 кв.м. із 20 персональними комп'ютерами.

У систему матеріального забезпечення спеціальностей факультету входить 65 місць в гуртожитку для студентів факультету іноземних мов. В одному з гуртожитків виділено кімнати для проживання сімейних студентів, а також тих, хто має дітей. У гуртожитках створено належні умови для проживання, у них наявні кухонні і побутові кімнати, є тепла і холодна вода, їдальні, кафе, буфети, читальні зали.

Організатором культурно-масової роботи серед студентів є будинок

культури «Студентський». В його розпорядженні є актовий зал на 650 місць, кімнати для проведення гурткової роботи. При будинку культури діють різноманітні колективи художньої самодіяльності, серед них – студентський хор і танцювальний колектив.

Функціонують різноманітні спортивні клуби. Для послуг студентів діє університетський стадіон «Наука», два спортивних зали, спортивно-оздоровчий комплекс «Смерічка» (300 місць) у Карпатах, а також басейн «Олімп».

4. ОСНОВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ І НАВЧАННЯ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ, СПОСОБИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Навчальна дисципліна складається з одного або кількох залікових кредитів, кількість яких визначається змістом та формами організації навчального процесу. Заліковий кредит – завершена задокументована частина навчальної дисципліни, вивчення якої для студентів, як правило, завершується підсумковим оцінюванням (підсумкове тестування, залік або екзамен). Заліковий кредит складається із модулів (частин програми навчальної дисципліни, поєднаних із формами навчання – лекційні, практичні, семінарські, індивідуальні заняття, всі види практик та консультацій, виконання студентами самостійних та індивідуальних завдань, інші форми і види навчальної та науково-дослідницької діяльності студентів). У навчальному процесі використовуються такі методи: за типом (характером) пізнавальної діяльності: інформаційно-рецептивний (лекція, розповідь, робота з підручником, демонстрація, пояснення); репродуктивний метод; проблемний виклад навчального матеріалу, частково-пошуковий та дослідницький методи; індуктивний, дедуктивний; наочні (робота з таблицями, схемами тощо); творчий метод; практичні методи (усні і письмові тренувальні вправи); експериментальний метод.

Контроль успішності студента здійснюється з використанням методів і засобів, що передбачені навчальним планом і робочою програмою дисципліни. Знання і вміння студента визначаються за допомогою 100-бальної системи оцінювання, реєструються у відповідних документах (академічних журналах, відомостях складання іспитів та заліків) з обов'язковим переведенням оцінок у національну шкалу та шкалу ECTS. Навчальні досягнення студента з усіх видів виконуваних робіт (теоретична підготовка, практичні та лабораторні роботи, контрольні роботи, ІНДЗ, наукова робота тощо) оцінюється кількісно (визначається рейтинг), а також виставляється підсумкова оцінка з кожної навчальної дисципліни.

Під час оцінювання знань, умінь і навичок студентів факультету іноземних мов використовуються такі форми і методи контролю:

1. Поточний контроль якості засвоєння матеріалу теми. Проводиться у вигляді усного опитування (індивідуальне і фронтальне), заслуховування доповідей, презентацій, письмовий контроль (самостійні, контрольні роботи), оцінювання практичного виконання різноманітних завдань та тестування за матеріалом теми .

2. Модульний контроль якості засвоєння знань, умінь і навичок проводиться у вигляді модульних контрольних робіт, тестування, з використанням електронних варіантів тестових завдань трьох рівнів складності.

3. Підсумковий контроль якості проводиться у вигляді заліків та екзаменів. Загальна оцінка виставляється після завершення вивчення навчальної дисципліни. Вона складається із балів за змістові модулі та за підсумковий контроль (іспит).

Державна атестація студентів проводиться відповідно до чинної нормативної бази.

Шкала ECTS	Національна шкала		Університетська шкала
A	5 (відмінно)	зараховано	90-100
B	4 (добре)		80-89
C			70-79
D			60-69
E	3 (задовільно)		50-59
FХ*	2 (незадовільно)	не зараховано	26-49 (з можливістю повторної перездачі)
F**			1-25 (з можливістю повторного слухання курсу)

* - «Незадовільно», необхідно виконати певну додаткову роботу для успішного складання.

** - «Незадовільно», необхідна значна додаткова робота.

5. РОБОЧИ НАВЧАЛЬНІ ПЛАНИ

Робочий навчальний план другого (магістерського) рівня вищої освіти поміщений в окремий вкладений файл у форматі pdf.

6. АНОТАЦІЇ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

1.Обов'язкові навчальні дисципліни

1.1Цикл загальної підготовки

OK: Сучасні лінгвістичні теорії

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація: Дисципліна «Сучасні лінгвістичні теорії» належить до циклу теоретичної підготовки, обов'язкових дисциплін, викладається у I семестрі 1 року навчання за другим (магістерським) рівнем вищої освіти для спеціалізації 035.055 Романські мови та літератури (переклад включно), перша - французька. Дисципліна знайомить магістрантів з провідними теоріями сучасного мовознавства, вчить використовувати спеціальні методи наукового аналізу граматичних явищ і демонструвати дослідницькі прийоми на конкретному мовному матеріалі з метою розвитку професійного лінгвістичного мислення. Основними організаційними формами навчання є лекційні та практичні заняття. Лекції покликані підвищити інтерес студентів до глибшого самостійного вивчення питань курсу. Практичні заняття закріплюють набуті на лекціях і під час самостійної підготовки знання з курсу, формують у студентів здатність вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних теоріях, напрямках і школах. Курс завершується заліком; викладається французькою мовою.

Форма контролю: залік.

OK: Академічне письмо

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр.

Анотація: Дисципліна «Академічне письмо» для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спрямована на формування, поглиблення і засвоєння наукових теоретичних і практичних знань, що забезпечують ефективну писемну професійно-орієнтовану комунікацію французькою мовою у науковій діяльності студентів.

Ключові терміни: Академічне письмо, науковий стиль, академічна грамотність, академічна доброчесність, плагіат, види академічних текстів, процес написання наукового тексту, структура наукового тексту, оформлення бібліографічного списку.

Методи навчання: Інтерактивна лекція, презентація, дискусія, групова робота, індивідуальна робота, самостійна робота.

Методи контролю: Усне/письмове опитування, письмові роботи.

Форми контролю: залік

ОК: Технології викладання фахових дисциплін

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація: Предметом вивчення навчальної дисципліни є система сучасних педагогічних знань про теоретичні основи і практичні механізми створення та експлуатації мовного матеріалу у процесі викладання філологічних дисциплін у рамках ОП «Французька мова і література, англійська мова, переклад»

Курс «Технології викладання фахових дисциплін у вищій школі» - важливий етап у формуванні педагогічної майстерності студента-філолога. Адже основним фахом студента-магістра з французької мови є викладання у закладах вищої школи, тому курс зможе ознайомити студентів з особливостями вивчення філологічних дисциплін у вищій школі; плануванням, видами робіт при вивченні філологічних дисциплін у вищій школі (лекції, практичні заняття); з формами контролю засвоєння вивченого матеріалу (заліки, іспити, колоквіуми, тощо). У результаті магістр-філолог умітиме застосовувати традиційні та інноваційні принципи та методи у процесі викладання філологічних дисциплін у вищій школі, аналізувати компетентності у процесі викладання фахових дисциплін, підготувати лекцію і провести її; підготувати практичне заняття і провести його.

Зміст:

Вироблення у студентів уміння застосовувати традиційні та нетрадиційні методи навчання, планувати заняття з філологічних дисциплін, укладати конспекти лекцій з філологічних дисциплін у вищій школі; готувати матеріали для проведення практичних занять з філологічних дисциплін; навчити студентів складати білети та завдання для контрольних робіт і колоквіумів, тестові завдання.

Навчальний процес передбачає лекції, практичні заняття, самостійну роботу. Підготовка до практичного заняття складається з двох етапів. На першому студент-філолог знайомиться із системою запитань та вивчає основний теоретичний матеріал. Опрацювання наукових відомостей та ознайомлення з методичними засадами, закладеними в працях із лінгводидактики, - важливий етап для формування теоретичного підґрунтя майбутньої професійної діяльності. Робота з рекомендованою літературою вчить виявляти, критично осмислювати та творчо використовувати кращі надбання педагогічного досвіду.

Другий етап - виконання практичних завдань, основне призначення яких навчити свідомо набувати власного досвіду у процесі викладання української мови у вищій школі. На практичному занятті магістранти формують навички застосовувати загальні й часткові дидактичні методи та прийоми в навчанні у вищій школі, обирати відповідні форми роботи, оцінювати їхню ефективність, що надалі повинно забезпечити вдосконалення професійної майстерності. Практичні завдання побудовано на засадах творчого підходу, з урахуванням можливостей залучення здобутих теоретичних знань.

Форми контролю: залік

ОК: Сучасна література франкомовних країн

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 2 рік, 3 семестр

Анотація: У курсі здійснюється загальний огляд французької літератури кінця ХХ- початку ХХІ століття. Увагу зосереджено на характерних жанрово-стильові особливостях та ідейно-тематичних тенденціях, специфіці національних та індивідуально-авторських парадигм у координатах таких літературних явищ, як «новий роман», «постмодернізм», «неоміфологізм», «жіночий роман», «пошуки власної ідентичності у романі», «постколоніальні тенденції франкомовної літератури» та ін. Зміст дисципліни охоплює філософсько-естетичні концепції й теорії, що лягли в основу формування літературної парадигми у творчості французьких письменників. Літературні явища вивчаються у загальносвітовому контексті шляхом їх порівняльного аналізу із попередніми та наступними періодами. Взято до уваги міжлітературні контакти українських митців із французькими майстрами слова, як одна із форм комунікації розглядається переклад. Курс спрямований на розвиток здатності студентів самостійно набувати та удосконалювати знання і вміння через пошук, читання, аналіз художніх текстів і науково-теоретичної літератури.

Форми контролю: залік.

1.2. Цикл професійної підготовки

1.2.1 Теоретична підготовка

ОК: Основна іноземна мова

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 1 рік, 1-2 семестри

Анотація: У ході вивчення дисципліни «Основна іноземна мова» студенти другого (магістерського) рівня закріплюють і вдосконалюють знання і вміння, які вони отримали на попередньому(бакалаврському) рівні, з усіх видів мовленнєвої діяльності, як письмової, так і усної, в рамках літературної норми. Особлива увага приділяється засвоєнню суспільно-політичної лексики шляхом реферування та анотування автентичних текстів, а також сприйняття на слух матеріалів радіо і телепрограм англійською мовою. На цьому етапі переважає спонтанне мовлення у вигляді діалогів, групових дискусій, ділових ігор, монологічних

висловлювань з програмової тематики. Разом з цим поглиблюється загальнофілологічна ерудиція студентів через літературознавчий та лінгвостилістичний аналіз текстів базового підручника. Поглиблення навичок писемного мовлення здійснюється шляхом урізноманітнення видів письмових робіт. Окрім анотацій і есе запроваджується двомовний переклад різножанрових автентичних текстів. При цьому підвищуються вимоги до зовнішнього оформлення робіт, їх змістовності та стилю викладу.

Форми контролю: екзамен

ОК: Друга іноземна мова

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 1 рік, 1-2 семестри

Анотація: Навчальна дисципліна належить до циклу дисциплін професійної та теоретичної підготовки. Предмет навчальної дисципліни – усна та письмова комунікація в академічному та професійному середовищах, а також

етикетні особливості спілкування у полікультурному просторі в умовах глобалізації. Міждисциплінарні зв'язки: дисципліна «Друга іноземна мова (практичний курс)» є фаховою багато семестровою дисципліною, яка вивчається упродовж 3 семестрів і пов'язана з такими дисциплінами: «Основи теорії мовної комунікації», «Іноземна мова (основна, практичний курс)», «Історія перекладу», «Перекладацька практика», «Практичний курс перекладу з другої іноземної мови». Оскільки англійська мова для студентів є другою іноземною, вони мають можливість зіставити наукові підходи до рідної та іноземної мов. Зміст дисципліни охоплює специфіку фахової термінології, методи дослідження явищ сучасної англійської мови, аналіз сучасних поглядів на дискусійні мовознавчі проблеми. Зазначений курс спрямований на розвиток здатності здобувачів вищої освіти самостійно набувати і удосконалювати знання та вміння через пошук, читання і реферування англомовної наукової літератури.

Форми контролю: екзамен

ОК: Загальнотеоретичний курс другої іноземної мови

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація: Загальнотеоретичний курс другої іноземної мови має на меті забезпечити студентів знаннями з основних розділів теорії сучасної англійської мови, зокрема лексикології і граматики (морфології і синтаксису). Оскільки англійська мова для студентів є другою іноземною, вони мають можливість зіставити наукові підходи до рідної та іноземної мов.

Зміст дисципліни охоплює основні концепції і теорії дослідження англійської мови як іноземної, специфіку фахової термінології, методи дослідження явищ сучасної англійської мови, аналіз сучасних поглядів на дискусійні мовознавчі проблеми (проблема значення слова, омонімію і полісемію, категорії числа та відмінка, проблема роду, різні погляди щодо дієслівних категорій, комунікативні і структурні типи речення). Зазначений курс спрямований на розвиток здатності студентів самостійно набувати і удосконалювати знання та вміння через пошук, читання і реферування англомовної наукової літератури.

Форми контролю: екзамен

ОК: Методологія та організація наукових досліджень

Статус: Обов'язкова.

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр.

Анотація: Курс має на меті забезпечити студентів методологічними знаннями з основних розділів теорії сучасної лінгвістики. Зміст дисципліни охоплює основні концепції і теорії дослідження мови, специфіку фахової термінології, методи дослідження явищ сучасної мови, аналіз сучасних поглядів на дискусійні мовознавчі проблеми. Зазначений курс спрямований на розвиток здатності студентів самостійно набувати і удосконалювати знання та вміння через пошук, читання і реферування наукової літератури і покликаний забезпечити студентів знаннями теорії мови і необхідним мінімумом фахової термінології з основних галузей мовознавства для подальшого проведення наукових досліджень.

Форми контролю: залік

OK: Технології усного/письмового перекладу(основна іноземна мова)

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 1 рік, 1-2 семестри

Анотація: Дисципліна «Технології усного /письмового перекладу (основна іноземна мова)» викладається на першому році навчання для студентів магістерського рівня спеціальності 035.055 Романські мови та літератури (переклад включно), перша – французька. Основними організаційними формами навчання є практичні заняття. Курс письмового перекладу вивчається у 1-му семестрі та курс усного перекладу у 2-му семестрі. Кожен курс закінчується заліковою роботою. Технології усного та письмового перекладу має на меті забезпечити студентів знаннями та практичними навиками, необхідними для успішної діяльності перекладача у сучасних ринкових умовах. Оскільки студенти-магістранти уже проходили загальнотеоретичний та вступний практичний курс з перекладознавства, цей практичний курс має на меті допомогти студентам навчитися практично застосовувати здобуті знання, а також вказати на можливі шляхи до самонавчання та самовдосконалення. Курс складається із двох частин, які вивчатимуться у кожному семестрі: у першій частині курсу акцент робиться на навиках письмового перекладу, у другій частині курсу студенти мають змогу відпрацювати свої навички усного синхронного перекладу. Зазначений курс спрямований на розвиток здатності студентів самостійно набувати і удосконалювати знання та вміння через роботу з автентичними текстами, сучасним програмним забезпеченням та роботу у максимально наближених до реальних умов ситуаціях перекладу. Курс викладається французькою мовою.

Форми контролю: залік

1.2.2. Практична підготовка

OK: Науково-педагогічна практика(основна іноземна мова)

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація: Науково-педагогічна практика (основна іноземна мова) відбувається упродовж чотирьох тижнів на першому році навчання студентів другого (магістерського) рівня за спеціальністю 035 Філологія, спеціалізацією 035.055 Романські мови та літератури (переклад включно), перша – французька.

Науково-педагогічна практика (основна іноземна мова) забезпечує поєднання теоретичної підготовки студентів з їх практичною діяльністю у ЗВО, де кожен студент зможе застосувати накопичені знання, уміння та навички з обраної професії, а також розвинути свої науково-педагогічні здібності.

Основними організаційними формами навчання є: практичні заняття, конференції, наради та консультації.

Під час проходження науково-педагогічної практики (основна іноземна мова) студенти залучаються до науково-дослідної роботи з викладання фахових дисциплін. Для цього студентам пропонується орієнтовна тематика науково-

методичних досліджень. Результати досліджень повідомляються на підсумковій конференції з практики та на наукових студентських конференціях.

Орієнтовна тематика індивідуальних науково-методичних досліджень під час проходження практики:

1. Особливості викладання фонетики на початковому рівні вивчення французької мови.
2. Особливості викладання граматичних явищ на початковому рівні вивчення французької мови.
3. Навчання студентів спонтанного діалогічного мовлення.
4. Навчання письма та писемного мовлення на заняттях з французької мови.
5. Текст як засіб навчання іншомовній комунікації.
6. Навчання читанню на початковому етапі вивчення французької мови.
7. Контроль та оцінювання лексичної компетенції.
8. Навчання монологічному мовленню.
9. Впровадження новинок методичної науки на заняттях з французької мови.
10. Мультимедійні інновації навчання французької мови.
11. Особливості використання автентичних творів художньої літератури на заняттях з французької мови.
12. Методичні підходи до роботи з літературними творами на заняттях з французької мови.

Форми та методи контролю:

Поточний контроль здійснюється методистами протягом проходження студентами науково-педагогічної практики шляхом аналізу та оцінки їх систематичної роботи, проведення навчальних і виховних занять. Підсумковий контроль здійснюється у кінці проходження практики шляхом оцінювання цілісної систематичної науково-педагогічної діяльності студентів протягом конкретного періоду.

Форми контролю: залік

ОК: Науково-педагогічна практика (друга іноземна мова)

Статус: Обов'язкова.

Рік, семестр: 2 рік, 3 семестр

Анотація: Практика студентів є невід'ємною складовою освітньо-професійної програми підготовки фахівців університету і спрямована на закріплення теоретичних знань, отриманих студентами за час навчання, набуття і удосконалення практичних навичок і умінь, формування та розвиток у студентів професійного вміння приймати самостійні рішення в умовах конкретної професійної ситуації, оволодіння сучасними методами, формами організації праці, знаряддям праці в галузі їхньої майбутньої спеціальності (англійська мова і література), визначених освітньо-кваліфікаційною характеристикою підготовки фахівців відповідного напрямку (035 Філологія). Практика студентів передбачає безперервність та послідовність її проведення при одержанні потрібного достатнього обсягу практичних умінь і знань відповідно до ОКР магістр.

Форми контролю: залік

ОК: Виробнича практика(перекладацька)

Статус: Обов'язкова

Рік, семестр: 2 рік, 3 семестр

Анотація: Предметом вивчення навчальної дисципліни «Виробнича практика (перекладацька)» є система сучасних прагматичних знань про переклад як вид комунікативної діяльності у різних її типах. Перекладацька практика студентів, що навчаються за спеціалізацією 035.055 Романські мови та літератури (переклад включно), перша - французька», є важливою складовою частиною підготовки висококваліфікованих кадрів перекладацької сфери. Курс «Виробнича практика (перекладацька) з основної іноземної мови (французької) має на меті забезпечити студентів знаннями та практичними навиками, необхідними для успішної діяльності перекладача в умовах сучасних міжмовних контактів. Цей практичний курс має на меті допомогти студентам навчитися практично застосовувати здобуті знання, а також вказати на можливі шляхи до самонавчання та самовдосконалення. Перекладацька практика студентів передбачає надбання умінь практичного використання перекладацьких засобів в умовах усного послідовного, а також письмового перекладу з французької мови і на французьку мову. Особлива увага приділяється виробленню практичних умінь в сфері перекладацької діяльності в діловому спілкуванні, листуванні, і, особливо, під час встановлення ділових стосунків з закордонними партнерами. Зазначений курс спрямований на розвиток здатності студентів самостійно набувати і удосконалювати знання та вміння через роботу з автентичними текстами та роботу у максимально наближених до реальних умов ситуаціях перекладу.

Бази практик. Відповідно до Положення про організацію та проведення практики у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника практика студентів Університету проводиться на базах, які відповідають меті, завданням, змісту практики, а також вимогам освітньо-професійної програми. Виробнича практика проводиться на підприємствах (організаціях, установах) на основі укладених угод. Базою виробничої практики можуть бути організації й установи різних галузей та секторів освіти й науки, економіки, культури, державного управління, фінансові та бюджетні установи, виробничо-промислові підприємства різних форм власності тощо, які забезпечені висококваліфікованими кадрами й відповідають вимогам програми перекладацької практики для другого (магістерського) рівня і мають належні умови для її проведення. Орієнтовними базами проведення перекладацької практики є Громадська організація «Парі-ІФ», Бюро перекладів 40 мов «Sonata», ТОВ «ЙОЛО КОРПОРЕЙШН», ТОВ «Видавництво «П'яний корабель».

Методи контролю: Тестування, письмовий звіт, письмовий фідбек до завдань, виконання індивідуальних завдань з усного/письмового перекладу.

Форми контролю: залік

ОК: Науково-дослідна практика, виконання магістерської роботи

Статус: Обов'язкова.

Рік, семестр: 1-2 роки, 1,2,3 семестри

Анотація: Науково-дослідна практика спеціальності 035 Філологія, спеціалізації 035.055 Романські мови та літератури (переклад включно), перша –

французька є обов'язковим компонентом освітньої програми для здобуття освітнього рівня магістра філології її невід'ємною частиною науково-професійної підготовки фахівців, які здобувають рівень вищої освіти магістра.

Практика є завершальним етапом професійної підготовки студентів у вищому навчальному закладі, характеризується високим ступенем самосвідомості і відповідальності студентів, розширенням обсягу і складності змісту дослідницької роботи. У процесі такої практики студенти здійснюють науково-дослідну роботу, яка завершується прилюдним захистом магістерського дослідження. Практична спрямованість науково-дослідної практики пов'язана з основними напрямками науководослідної роботи випускових кафедр філологічного спрямування і покликана допомогти студентам у виконанні їхнього магістерського дослідження з обраної теми.

Форми контролю: залік

6. ГЛОСАРІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ ІЗ ДИСЦИПЛІН, ЯКІ ЧИТАЮТЬСЯ НА КАФЕДРІ ФРАНЦУЗЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Автоматизований переклад	переклад з використанням перекладачем-людиною комп'ютерних словників.
Авторизований переклад	переклад, переглянутий і схвалений автором або зроблений за згодою автора.
Адекватність перекладу	відтворення єдності форми і змісту оригіналу засобами іншої мови.
Акомодація	пристосування суміжних приголосних і голосних звуків один до одного, внаслідок чого властивості приголосного поширюються на голосний. Розрізняють два види акомодації звуків: прогресивна та регресивна.
Акустична фонетика	самостійна наукова дисципліна, що вивчає фізичні властивості мовного сигналу: акустичні характеристики звукових засобів мови, а також зв'язок між артикуляцією та її аеродинамічними і акустичними властивостями.
Акцент (вимова)	мимовільне спотворювання звуків нерідної мови людиною, зумовлене артикуляційною базою своєї рідної мови.
Алітерація	повторення подібних за звучанням приголосних у віршованому рядку, строфі для підсилення звукової або інтонаційної виразності й музичності.
Алофон	реалізація фонем, її варіант, обумовлений конкретним фонетичним оточенням.
Аналіз	процес уявного або справжнього розчленування складного об'єкта на частини з метою його кращого вивчення.
Аналітичне читання	спосіб роботи з текстом, при якому увагу студентів спрямовують на детальне сприйняття тексту з аналізом його мовної форми. Одним із найважливіших завдань аналітичного читання, що проводиться на заняттях в аудиторії, є виробити у студентів вміння легко і швидко визначати, в першу чергу, суб'єкт і предикат висловлювання та інші його складові частини,

спираючись на формальні елементи.

Анафора	єдинопочаток, повторення на початку віршових рядків, строф або речень однакових чи співзвучних слів, синтаксичних конструкцій.
Арготизми, арго	слова та вирази, що обмежено вживаються в мові окремих соціальних груп.
Артикль	визначник, службова частина мови, яка визначає деякі особливості іменника, з яким пов'язана в реченні: відмінок, множину або однину, визначеність або невизначеність.
Артикуляційна база	сукупність артикуляційних навичок, потрібних для правильного вимовляння звуків тієї чи іншої мови.
Артикуляція	робота органів мови, спрямована на продукування звуків.
Архаїзм	слово, вираз, граматична форма, які застаріли й вийшли з загального вжитку.
Асиміляція	уподібнення звука до сусіднього як в умовах його творення (артикуляції), так і в акустичному відношенні.
Асоціативне гальмування	затримка (гальмування) формування нових асоціацій внаслідок негативного впливу раніше утворених зв'язків.
Африкати	складні нерозривні приголосні, утворені внаслідок злиття двох звукових елементів — зімкненого (його називають також проривним) з наступним щілинним, (його називають також фрикативним).
Білінгвізм	реальна соціально-мовна ситуація, сутність якої полягає у співіснуванні та взаємодії двох мов у межах одного мовного колективу Блог (Web log) це веб-сайт, головний зміст якого — записи, зображення чи мультимедіа, що регулярно додаються. Для блогів характерні короткі записи тимчасової значущості.
Буквальний переклад	переклад, при якому важлива точність передачі лексичних, синтаксичних, версифікаційних особливостей оригіналу, супроводжується втратою важливих змістових нюансів, а дослівне калькування

фразеологізмів призводить до комічних ефектів.

Варіантність (варіативність)	(від лат. <i>variantis</i> 'змінюється') - 1) подання про різні способи вираження будь-якої мовної сутності як про її модифікації, різновиди чи як про відхилення від певної норми; 2) термін, що характеризує спосіб існування і функціонування одиниць мови і мовної системи загалом.
Вербальне спілкування	вид спілкування, для якого характерне використання мови і мовлення як головного засобу передавання інформації.
Вільний переклад	переклад, при якому використовуються образні засоби, невластиві першотворові, з метою відтворити його дух.
Гендер	соціально-біологічна характеристика, через яку визначаються поняття «чоловік» і «жінка», психосоціальні, соціокультурні ролі чоловіка і жінки як особистостей, на відміну від статі, яка позначає біологічні відмінності, цілісна психічна репрезентація статі, сповнена неповторним динамічним глибинним, когнітивним та поведінковим поняттям жіночого та чоловічого, здобута індивідом у результаті набуття індивідуального гендерного досвіду.
Гендерна лінгвістика	напрямок у мовознавстві, що вивчає проблематику в лінгвістиці у двох основних аспектах: як чоловік та жінка зображені в лінгвістиці та чиє відмінності в їхньому мовленні.
Генералізація поняття	прийом перекладу, який містить перехід від видового поняття до родового.
Генеративна лінгвістика	уявлення про генеративну модель мови, тобто про кінцевий набір правил, здатних визначити, або породити, усі правильні, і лише правильні, речення у мові.
Герменевтика	напрямок наукової діяльності, пов'язаний з дослідженням, поясненням, тлумаченням філологічних, а також філософських, історичних і релігійних текстів.
Герундій	одна з наявних у деяких мовах (таких як, як англійська, французька, латинська тощо) безособових форм дієслова (віддієслівний іменник).

Голосні фонем	звуки мови, що утворюються при вільному проходженні видихуваного повітря через ротову порожнину, тобто мають вільну артикуляцію.
Грамати	це характерна для конкретної мови сукупність правил за якими слова об'єднуються в змістовні фрази і речення, набираючи при цьому залежних від функції в реченні форм, а також правил утворення слів. У граматиці мови виділяють морфологічні одиниці, категорії та форми, синтаксичні одиниці та категорій, а також словотвірні одиниці і способи словотворення.
Гра	єдність однакових граматичних значень які мають аналогічну форму.
Гра	значення цілого класу чи підкласу.
Двомовність	лінгвістична здатність людини вільно користуватись двома мовами.
Дедуктивний метод	метод, що передбачає вивчення навчального матеріалу від загального до окремого, одиничного, ознайомлення із загальною закономірністю, а потім на основі цієї закономірності, закону чи правила, характеристику інших явищ, предметів.
Декомпресія	введення в переклад додаткових слів і навіть речень.
Денотат	позначуваний предмет. Поняття лінгвістики. У лінгвістиці цим терміном, як правило, позначають одиничний предмет, на відміну від референта, який називає клас предметів. Поняттям денотат оперують в аналітичному (референційному) підході до розуміння значення слова.
Дескриптивна лінгвістика	напрямок у мовознавстві, відгалужений від сучасного структуралізму, найголовнішим завданням якого є опис мови, тобто реєстрація фактів мови, а не їх пояснення.
Дефіс	орфографічний знак, що вживається в складно-складених словах та при перенесенні слів
Дивергенція	фонетичний процес, який полягає у розщепленні звука на два різні звуки. (від ср-лат. Divergo 'відхиляюся', 'відходжу') - розбіжність, віддалення один від одного двох або більше мовних сутностей.

Дистанційне навчання	сукупність сучасних технологій, що забезпечують доставку інформації в інтерактивному режимі за допомогою використання інформаційно-комунікаційних технологій від тих, хто навчає, до тих, хто навчається, а основними принципами дистанційного навчання є інтерактивна взаємодія у процесі, надання студентам можливості самостійної роботи з освоєння досліджуваного матеріалу.
Дифтонг	складний голосний звук, що складається з двох елементів, які утворюють один склад, що забезпечує фонетичну цілісність дифтонга.
Діалогічна єдність	сукупність реплік, яка характеризується структурною, інтонаційною та семантичною завершеністю.
Діалогічне мовлення	ланцюжок висловлювань, що складається з однієї чи кількох фраз, логічно пов'язаних одна з одною.
Драма	один із трьох родів літератури, що відрізняється від епосу і лірики тим, що явища життя і характери героїв передаються не авторською розповіддю, а вчинками і розповідями їх самих, і призначений для сценічного втілення.
Драматизація у навчанні французької мови	сукупність прийомів взаємодії вчителя та учнів у драматичних та рольових іграх, імпровізаціях, симуляціях та театральних проектах, спрямованих на формування франкомовної комунікативної компетентності.
Драматична гра	вид навчальної гри, який базується на дії, розвиває уяву, сприяє засвоєнню нових мовних структур і дозволяє вияв емоцій лінгвістичними та паралінгвістичними засобами.
Екзистенціалізм	напрямок у філософії, який поширився на літературу, головною ідеєю якого є переконання, що людина творить, будує сама себе такою, якою є, через власний внутрішній вибір, у якому виявляється свобода, як властивий атрибут людства.
Експеримент	один з основних методів наукового дослідження, в якому вивчення явищ відбувається в доцільно вибраних або штучно створених умовах, що забезпечують появу тих процесів, спостереження яких необхідне для встановлення закономірних зв'язків між явищами.
Експресивність	властивість певної сукупності мовних одиниць передавати суб'єктивне ставлення мовця до змісту висловлювань, або адресату.

Елізія у лінгвістиці	випадання звуку (голосна, приголосна або склад) у слові або фразі з метою полегшення вимови для мовця, іноді звуки можуть бути опущені з метою поліпшення благозвучності.
Еліптичні речення	розмовні варіанти структурно двоскладових речень, будь яка частина яких може бути однозначно відтворена з попереднього контексту або ситуації.
Емпатія	розуміння відносин, почуттів, психічних станів іншої особи в формі співпереживання.
Емфатичний наголос	виділення важливої зі смислового погляду частини висловлення (групи слів, слова і навіть частини слова) у зв'язку з вираженням експресії мовлення, емоційного стану мовця.
Епентеза	поява у словах додаткового звуку.
Епос	один із трьох родів літератури, в якому зображується світ, зовнішній щодо письменника, події передаються як їх описи і розповіді про них, на відміну від емоційної експресивності лірики. Основна форма втілення – прозова.
Есе	невеликий за обсягом прозовий твір, що має довільну композицію і висловлює індивідуальні думки та враження з конкретного приводу чи питання і не претендує на вичерпне і визначальне трактування теми; це жанр, який лежить на перетині художньої та публіцистичної (часом науково-популяризаторської) творчості.
Етнічна ментальність	спосіб мислення, загальна духовна налаштованість, установка індивіда або соціальної групи (етнії) до навколишнього світу.
Етнолінгвістика	розділ мовознавства, що досліджує зв'язки між мовними та культурними явищами, тобто це напрям лінгвістичних досліджень, який вивчає мову у її відношенні до культури, взаємодію етнокультурних та етнопсихологічних чинників у функціонуванні та еволюції мов.
Жанр літературного твору	один із головних елементів систематизації літературного матеріалу, класифікує літературні твори

за типами їх поетичної структури.

Женевська
лінгвістична школа

одна з найвідоміших мовознавчих шкіл першої половини ХХ століття, основу якої заклав швейцарський мовознавець Фердинанд де Сосюр. Одне з основних питань, яке цікавило представників цього напрямку, стосувалося співвідношення ідеального й соціального в явищах мови та мовлення.

Завдання
комп'ютерної
лінгвістики

аналіз основних результатів наукових досліджень у галузі розв'язання інтелектуальних лінгвістичних систем;
 проблеми вирішення і стан машинного перекладу;
 експертні системи і роботизація;
 аналіз і синтез мовлення;
 моделювання вводу і виводу різних типів текстів.

Запозичення

елемент чужої мови (слово, морфема, синтаксична конструкція та ін.), який було перенесено з однієї мови до іншої в результаті мовних контактів, а також сам процес переходу елементів однієї мови до іншої.

Засоби навчання

предмети матеріальної та духовної культури, які використовуються у процесі навчально-виховної роботи (книги, зошити, таблиці, лабораторне обладнання, письмове приладдя, натуральні об'єкти, муляжі, картини, технічні засоби навчання та ін.).

Зіставний метод
(контрастивний,
типологічний)

сукупність прийомів дослідження й опису мови через її системне порівняння з іншою мовою з метою виявлення її специфіки.

Зміст навчання

забезпечення досягнення головної мети навчання, яка полягає в тому, щоб навчити учнів/студентів спілкуватися іноземною мовою в типових ситуаціях повсякденного життя в межах засвоєного програмного матеріалу.

Ідентифікаційна
функція фонем

завдяки цій функції, із суцільного потоку мовлення людина розпізнає окремі звуки, а завдяки цьому й окремі слова.

Ідентичність

сукупність установок, уявлень щодо власного самоусвідомлення індивіда та самоасоціювання його в цілому суспільстві.

Ідея

емоційно-інтелектуальна, пафосна спрямованість

художнього твору, яка приблизно може бути охарактеризована як провідна думка, ядро задуму автора.

Іллокутивний акт	комунікативний намір, з яким мовець вимовляє слова (поінформувати, пообіцяти, порадити тощо).
Імагологія	це розділ порівняльного літературознавства, що вивчає побутування художніх образів та образних систем у їх найрізноманітніших відношеннях та виявах. І. цікавлять обставини виникнення художнього образу, його місце та роль в історії національної національної та світової літератури, його естетичний та ідейний вплив на соціальну дійсність.
Імітаційна модель	(у вузькому значенні) логіко-математичний опис об'єкта, який може бути використаний для експериментування на комп'ютері в цілях проектування, аналізу і оцінки функціонування об'єкта.
Імпровізація	(від лат. <i>improvisus</i> – непередбачуваний, неочікуваний) – гра без планування чи підготовки. Метою імпровізації є повна спонтанність. В учнів немає часу на підготовку, вони отримують коротку інформацію про ситуацію безпосередньо перед початком роботи.
Індукція	це процес судження, котрий досягає висновку, що при наявному стані знань є напевно істинний, але не гарантує його; процес переходу від конкретного до загального.
Інтерактивне навчання	навчання у діалозі, активне навчання, навчання у взаємодії, форма організації навчання у малих групах учнів, об'єднаних спільною навчальною метою.
Інтермедіальність	це явище взаємодії різних видів мистецтв.
Інтертекстуальність	міжтекстові співвідношення літературних творів.
Інтерференція	міжтекстові співвідношення літературних творів.
Інтонанційні контури	перехід елементів однієї мови на іншу мову, включаючи фонетичні, граматичні та лексичні особливості.
Інтонанція	характерні поєднання висоти музичного тону, які служать для розрізнення запитань, стверджувальних речень, та інших типів вимови у мовленні.

Інфінітив	початкова форма дієслова.
Інформативне читання	особливість навчання інформативного читання для професійних цілей полягає в тісній взаємодії з застосуванням завдань професійного характеру: автор передає інформацію і висловлює свою думку або ставлення до ситуації, яка описана в тексті і цим виражається комунікативна функція.
Інформаційна культура учителя іноземної мови	сформовані в процесі безперервної освіти, під час адаптації до швидкоплинних умов життєдіяльності в інформаційному суспільстві, навички та вміння шукати, отримувати, аналітично опрацьовувати, систематизувати, зберігати та передавати інформацію з дотриманням міжнародної нормативної бази та чинного законодавства в Україні, а також цілеспрямовано використовувати новітні технології у подальшій професійній діяльності.
Інформаційне суспільство	концепція постіндустріального суспільства; нова історична фаза розвитку цивілізації, в якій головними продуктами виробництва є інформація і знання. Характерними рисами інформаційного суспільства є: <ul style="list-style-type: none"> <input type="checkbox"/> підвищення ролі інформації і знань в житті суспільства; <input type="checkbox"/> зростання частки інформаційних комунікацій, продуктів і послуг у валовому внутрішньому продукті; <input type="checkbox"/> створення глобального інформаційного простору, що забезпечує (а) ефективну інформаційну взаємодію людей, (б) їх доступ до світових інформаційних ресурсів та (в) задоволення їхніх потреб в інформаційних продуктах і послугах.
Іронія	художній троп, який виражає глузливо-критичне ставлення митця до предмета зображення.
Канон	твердо встановлене правило, усталена норма.
Категоріальні семантичні ознаки	ознаки, на підставі спільності яких здійснюється об'єднання лексичних одиниць у лексико-граматичні класи, або частини мови.
Кліше	це мовний стереотип, готовий зворот, що вживається в текстах офіційно-ділового стилю. Наприклад: з метою підвищення якості продукції.

Когнітивна лінгвістика	мовознавчий напрям, який розглядає функціонування мови як різновид когнітивної, тобто пізнавальної, діяльності, а когнітивні механізми та структури людської свідомості досліджує через мовні явища. Когнітивні стилі індивідуальні способи переробки інформації, які характеризують специфіку ментальної організації конкретної людини і відмінні риси її інтелектуальної поведінки.
Когнітивні стратегії	розумові прийоми, які сприяють зберіганню та використанню інформації.
Когнітологія	сфера діяльності, пов'язана з аналізом знання (конкретних теорій) і забезпеченням його (знання) подальшого розвитку.
Когніція	процес, за допомогою якого відбувається обробка інформації у людській свідомості.
Колективна навчально-пізнавальна діяльність студентів	вид організації діяльності студентів, який передбачає усвідомлення спільної мети навчальної діяльності, об'єднання зусиль усіх учасників та цілеспрямований розподіл праці з метою виконання спільного навчального завдання, забезпечення умов колективної взаємодії учнів, яка передбачає особистісний взаємозв'язок, взаємовплив та взаємо-відповідальність, координованість та узгодженість дій, взаєморозуміння, взаємоконтроль та взаємовигоду між членами навчального об'єднання у процесі розв'язання колективного навчального завдання.
Компетентність	сукупність знань, навичок, умінь та якостей, які формуються у процесі оволодіння іноземною мовою, а також здатність здійснювати мовленнєву та пізнавальну діяльність на основі набутих знань, навичок, умінь та якостей.
Комп'ютерна лінгвістика	складова частина науки про мову, що вивчає лінгвістичні основи інформатики і всі аспекти зв'язку мови, мислення як форми думки і моделювання мовної дійсності за допомогою комп'ютерних програм. Комп'ютерна лінгвістика досліджує проблеми мовних одиниць - менших за слово, які дорівнюють слову, словосполучень, речень (висловлювань), тексту.
Комунікативна компетентність	притаманні людині знання і уміння успішного і ефективного спілкування.

Комуникативна стратегія	когнітивний процес, тобто глобальний рівень усвідомлення ситуації, в якому мовець співвідносить свою комуникативну мету з конкретним мовним вираженням.
Комуникативна тактика	конкретні мовленнєві дії, що мають на меті досягнення впливу на певному етапі стратегічної взаємодії..
Комуникативне читання	читання про себе, що здійснюється за мінімального використання словника або й без нього.
Конвергенція	збіг у процесі фонетичних змін двох звуків у одному.
Конверсія	афіксальний засіб словотвору внаслідок переходу даної основи в іншу парадигму словозміни.
Конотація	одне з основних понять лексикологічної стилістики, яке означає додаткові семантичні і стилістичні відтінки, що накладаються на основне значення слова в процесі комунікації і надають вислову експресивного забарвлення, певного тону, колориту.
Конститутивна функція фонем	функція, пов'язана з творенням одиниць вищого рівня – морфем і слів.
Контрастивна лінгвістика	наука яка вивчає підходи лінгвістичного порівняння мов.
Концептуальна метафора	розуміння та репрезентація одних смислів на основі інших.
Кооперативне навчання	педагогічна технологія, що застосовується в навчальній роботі учнів у групах і робить їх відповідальними за навчання один одного; при цьому кожен учень особисто підзвітний за своє власне навчання. Кооперативне навчання є синонімом терміна «спільне навчання».
Країнознавство	це наукова дисципліна, що синтезує та узагальнює різномірні дані про політичну, економічну, соціальну, культурологічну сфери життєдіяльності суспільства, світу в цілому, окремих регіонів, держав та країн.
Критичне мислення	підхід до такого розвитку мислення, при якому особлива увага приділяється вмінню сформулювати самостійні твердження або думки та їх ґрунтовній

аргументації. Учні проявляють своє вміння критично мислити, коли в усній чи письмовій формі роблять інтерпретації (витлумачують щось) і підкріплюють це власними доводами. Критичне мислення використовується учнями рецептивно, коли вони аналізують чи коректно критикують аргументи інших людей.

Критичне читання	сприйняття інформації в повному обсязі (100 %) на основі детального аналізу тексту. Результат: повний переклад, реферат і анотація.
Культура країни	сукупність матеріальних та духовних цінностей, створених певним народом протягом його історії.
Культурно маркована інформація	певний набір текстів, культурних кліше, уявлень та стандартних символів, за якими закріплений певний зміст; одиниці спілкування, що складають національно-культурну пам'ять носіїв певної мови і культури, формують інваріантні образи світу, без наявності яких неможливе існування жодної комунікативної системи.
Лексична одиниця	це слово як самостійна смислова одиниця, що розглядається в мовознавстві в усій сукупності своїх форм і значень.
Лексичні мовленнєві навички	навички вживання і розуміння іноземної лексики на основі навички мовленнєвих лексичних зв'язків між словами іноземної мови.
Лексичні синоніми	слова, подібні чи тотожні за значенням.
Лінгвістична компетентність	система внутрішньо засвоєних комунікантом знань (правил) функціонування іноземної мови, яка проявляється у їх використанні в мовленнєво-мисленнєвій діяльності.
Лінгвістика	наука про мову в усій складності її прояву; природну людську мову взагалі та про всі мови світу як індивідуальних її представників.
Лінгвістична одиниця	фонема, морфема, слово, словосполучення, речення, текст.
Лінгвокраїнознавча компетенція	це знання історії, географії, економіки, державного устрою, культури країни, мова якої вивчається, а також основні особливості соціокультурного розвитку країни

на сучасному етапі та вміння підпорядкувати свою мовленнєву поведінку цим особливостям.

Лінгвокультурологія	це наука, яка вивчає мову в нерозривному зв'язку із культурою Літературний напрям відносно монолітна і внутрішньо упорядкована сукупність літературних (ідейно-художніх) тенденцій, усталена в ряді визначних чи епохальних творів, що з'явилися приблизно в один і той самий час.
Лінгвосоціокультурна компетентність	цілісна система уявлень про країну, мова якої вивчається, і про світ, що дозволяє комуніканту будувати свою вербальну і невербальну поведінку в певному ситуативному контексті на основі емпатії, знань фонові та безеквівалентної лексики з урахуванням соціокультурного фону іншомовного спілкування і сучасних реалій, властивих культурі країни, мова якої вивчається, відкрито сприймати інший спосіб життя, порівнювати його з національною своєрідністю своєї країни, свого народу і передбачає вміння використовувати країнознавчі та фонові знання про країну, мова якої вивчається; мінімум словникового запасу мови, факти, норми та цінності національної культури.
Літературна критика	галузь літературознавства, яка розглядає і висвітлює сучасний літературний процес, вдаючись здебільшого до інтерпретації сучасних їй літературних фактів, намагаючись відстежити нові тенденції та зміни.
Літературний напрям	це конкретно-історичне втілення художнього методу, що проявляє себе в ідейно-естетичній спільності групи письменників у певний період часу. Літературний напрям є своєрідним синтезом художнього методу та індивідуального стилю письменника.
Літературний процес	це багатоманітне історико-мистецьке явище, яке характеризується змінами у стилях і напрямках художньої творчості, у виражально-зображувальній системі художніх засобів, у тематичній та жанровій своєрідності творів тощо.
Літературознавча компаративістика	це наукова дисципліна, метою якої є виявлення міжлітературних зв'язків на основі зіставлення творів та явищ національних письменств одного чи різних історичних періодів.
Локутивний акт	акт промовляння певного висловлювання з певним

буквальним значенням.

Машинний переклад (МП)	переклад текстів (письмових та усних) з однієї природної мови на іншу за допомогою комп'ютера.
Мелодика мовлення	один із складників інтонації, зміни висоти основного тону голосу (зниження й підвищення) в процесі мовлення. Зображують їх графічно як криві, що становлять мелодичний контур мовлення.
Метакогнітивні стратегії визначення мети навчання	організація і планування свого навчального процесу, самооцінка з метою досягнення максимально високого результату у спілкуванні.
Метафора	один із основних тропів поетичного мовлення. У метафорі певні слова та словосполучення розкривають сутність одних явищ та предметів через інші за схожістю чи контрастністю.
Метод	особливий прийом або система прийомів, що застосовуються в будь якій науково-практичній діяльності.
Метод Case (Case-метод)	метод навчання, який передбачає розв'язання дилеми, у якій конфліктуючі сторони чи позиції суперечать одна одній.
Метод інверсії	метод навчання, що передбачає створення нових образів, домислення подій, доповнення і зміна сюжету, призначення нових ролей учасникам.
Методи навчання	упорядковані способи взаємопов'язаної діяльності вчителя/викладача й учнів/студентів, спрямовані на розв'язання навчально-виховних завдань.
Міжкультурна комунікація	це процес взаємного зв'язку і взаємодії представників різних культур. Це специфічна суб'єкт-суб'єктна взаємодія, у якій відбувається обмін інформацією, досвідом, вміннями і навичками носіїв різних типів культур.
Міжнародний тест	спеціальний іспит для визначення рівня володіння іноземною мовою. Такий іспит або система іспитів розробляється і підтримується відповідними організаціями. знання способів формування і формулювання думок за допомогою мови, яке забезпечує можливість

	організувати і здійснити мовленнєву дію (реалізувати комунікативний намір), а також здатність користуватися
Мовленнєва компетентність	такими способами для розуміння думок інших людей і висловлювання власних суджень, уміння користуватися мовою в мовленнєвому акті.
Мовленнєва поведінка	різновид соціальної поведінки, зумовленої зовнішніми, у тому числі соціальними умовами. При цьому система мови лишається осторонь, а увага віддається структурі мовлення, у зв'язку з чим мовленнєва поведінка чи вибір мовцем одного з елементів, мовної варіативної системи стосується зовнішніх, позамовних факторів, представлених компонентами акту комунікації.
Мовленнєвий акт	цілеспрямована мовленнєва дія, що здійснюється згідно з принципами і правилами мовленнєвої поведінки, прийнятими в даному суспільстві; мінімальна одиниця нормативної соціомовленнєвої поведінки, що розглядається в межах прагматичної ситуації.
Мовна компетентність	володіння знаннями про систему мови, правила функціонування мовних одиниць у мовленні і здатність за допомогою цієї системи розуміти чужі думки і висловлювати власні судження в усній чи письмовій формах.
Мовна компетенція	знання системи мови, її одиниць, законів та особливостей.
Модернізм	загальна назва напрямів мистецтва та літератури кінця ХІХ - поч. ХХ ст., що відображали кризу буржуазної культури і характеризували розрив із традиціями реалізму та естетикою минулого.
Модуль аудіювання	модуль перевіряє здатність розуміти записи (об'яви, монологи) з метою вилучення необхідної інформації
Модуль говоріння	модуль оцінює вміння брати участь в бесіді з екзаменатором та іншим кандидатом. Необхідно відповісти на запитання про себе та вільно говорити про свої уподобання, на теми різної складності та специфіки.
Модуль письмо	оцінює здатність розуміти прочитане та відповісти письмовим повідомленням. Також потрібно

	продемонструвати використання структур, написання слів і пунктуації.
Модуль читання	модуль оцінює здатність читати і розуміти основну ідею, незнайомі слова і структури із контексту.
Монофтонг	простий голосний звук, що складається з однієї фонему.
Морфема	найменша значуща частина слова (корінь, суфікс, префікс), що складається з однієї або кількох фонем.
Морфологія	розділ граматики, в якому вивчають явища, що характеризують граматичну природу слова як граматичної одиниці мови. Це вчення про будову та граматичні класи слів (частини мови), граматичні категорії і систему словозміни.
Морфологічна категорія стану	показує, чи особа або річ, позначена граматичним підметом, є суб'єктом чи об'єктом дії, позначеної присудком.
Морфологічна транспозиція	перехід слова з однієї частини мови в іншу частину мови.
Морфологічні синоніми	це варіанти форм слів на позначення того самого поняття.
Навчальна компетенція	опанування технологіями здобування, систематизації та узагальнення навчальної інформації.
Навчальний проект	діяльнісна основа, що передбачає активний пізнавальний процес через набуття практичного досвіду і створення матеріального продукту; сучасне планування і спільна реалізація проекту; між предметна основа, тісний зв'язок із життям, реальною дійсністю.
Національний варіант	варіант мови, характерний для представників певного народу.
Нейровізуалізація	аналіз діяльності мозку при виконанні різних когнітивних завдань.
Неологізми	(від грец. Néos 'новий' і lógos 'слово') - слова, значення слів або поєднання слів, які в певний період в якій-

	<p>небудь мові або використані один раз (оказіональні слова) в будь-якому тексті або акті мовлення; новостворений термін, авторське слово або фраза, що перебуває в процесі входження в загальне використання і ще не включена додержавної та загальноживаної мови.</p>
<p>Нова критика</p>	<p>англо-американська теоретична школа, яка обстоювала «автономність» літературного твору, як твору мистецтва, обґрунтуючи його органічну єдність, «опірність парафразуванню», притаманне йому «іронічне використання мови» та необхідність «докладного читання».</p>
<p>Ознайомче читання</p>	<p>визначення головного і другорядного, проблем послідовності змісту, розуміння основної інформації тексту в обсязі 75 %. Схематично цей вид читання позначається як процес сприйняття текстової інформації “по діагоналі” із фрагментарним заглибленням в текст. Результат ознайомлювального читання – вільний, вибіркового переклад, план тексту, анотація.</p>
<p>Опосередкований переклад</p>	<p>переклад, здійснений не з оригіналу, мовою якого перекладач не володіє, а з посередника — перекладу цього тексту на третю мову.</p>
<p>Орфоепічна норма</p>	<p>єдино можливий або бажаний варіант правильного, зразкового вимови слова.</p>
<p>Основні напрями комп’ютерної лінгвістики</p>	<p>основними напрямками прикладної лінгвістики є автоматичне розпізнавання і синтез мовлення, автоматичні методи переробки текстової інформації, автоматизація інформаційних робіт, створення автоматизованих систем інформаційного пошуку, автоматичних словників, розробка методів автоматичного анотування, реферування і перекладу, лексичне забезпечення автоматизованих систем управління, стандартизація науково-технічної термінології.</p>
<p>Парадигма</p>	<p>система варіантів одного і того ж знаку, яка називається інваріантом.</p>
<p>Педагогічне спілкування</p>	<p>спілкування учителя з школярами у процесі навчання, яке створює оптимальні умови для розвитку мотивації учнів і творчого характеру навчальної діяльності.</p>

Перекладознавство	частина філологічного знання, об'єктом якої є переклад. Термін запроваджено В.В. Коптіловим. Перекладознавство складається з теорії перекладу, історії перекладу, критики перекладу.
Перформатив	висловлювання, еквівалентне дії, вчинку; повідомлення, пропозитивна складова якого не може бути оцінена в межах категорій істинності/неістинності.
Підтекст	інший план повідомлення, який створюється не довільно, а тими ж засобами, що й основний план.
Плагіат	привласнення авторства на чужий твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, а також використання у своїх працях чужого твору без посилання на автора.
Поліглот (багатомовний)	особа, яка володіє багатьма мовами.
Поняття	1) думка, що відображає в узагальненій формі предмети і явища дійсності за допомогою фіксації їх властивостей і відносин; останні (властивості і відносини) виступають в понятті як загальні та специфічні ознаки, співвіднесені з класами предметів і явищ; 2) те ж, що граматична або семантична категорія, наприклад, поняття двоїни, поняття події, поняття неактуального теперішнього часу тощо; в цьому значенні став часто вживатися термін концепт.
Постколоніалізм	термін для позначення теоретичної та критичної методології, що використовується при аналізі культури, літератури, політики, історії колишніх колоній європейських імперій.
Прагмасемантика	значення мовних одиниць та складових дискурсу, яке виформрується в комунікативному акті як результат взаємлості інтенцій мовців у конкретній конситуації спілкування.
Прагматика	розділ семіотики, що висвітлює стосунки між учасниками комунікації, адресантом та адресатом, мовцем і слухачем, відмінний від семантики, яка вивчає відношення означника до означуваного, та синтактики, що досліджує зв'язки між знаками.

Предмет комп'ютерної лінгвістики	комп'ютерна лінгвістика досліджує проблеми мовних одиниць - менших за слово, які дорівнюють слову, словосполучень, речень (висловлювань), тексту в цілому, а також проблеми моделювання мовленнєвих операцій вилучення змісту з тексту або перекладу текстів з однієї мови на іншу.
Презентація	спосіб подання інформації, інформаційний чи рекламний інструмент, що дозволяє повідомити потрібну інформацію про об'єкт презентації в зручній для одержувача формі.
Просодія	надсегментні особливості мовлення: висота тону, часокількість, сила голосу тощо. Просте речення речення, що складається з одного або кількох граматично поєднаних слів, які виражають відносно закінчену думку.
Просте речення	речення, що складається з одного або кількох граматично поєднаних слів, які виражають відносно закінчену думку.
Публіцистичний стиль	стиль, який використовується найчастіше в політичній, суспільній, освітній масовій агітації. Він характеризується: точністю, послідовністю, логічністю викладення провідних тез разом з їх емоційним забарвленням.
Пунктуація	система правил уживання на письмі розділових знаків і розділ мовознавчої науки про використання розділових знаків.
Редукція	значне ослаблення або втрата ненаголошених звуків при їх вимовлянні.
Редукція голосних	ослаблення артикуляції ненаголошених звуків і зміна їхнього звучання.
Речення	це граматично й інтонаційно оформлена за законами певної мови комунікативна одиниця, яка є основним засобом формування, вираження й повідомлення думок, вольових почуттів, емоцій.
Реєстри мовлення	моделі різних способів сприйняття й подання дійсності, композиційно-значеннєві одиниці тексту.

Рольова гра	вид навчальної гри, який допомагає учням-учасникам уявити себе і діяти у нових обставинах, а також відчувати і зрозуміти поведінку, думки та емоції іншої людини, яку вони гратимуть. Рольові ігри-драматизації передбачають наявність персонажів, наділених усіма особистісними характеристиками (стать, вік, соціальний та сімейний статус), певної їх кількості і проблемної/конфліктної ситуації, у якій діють учасники гри.
Семантика	розділ мовознавства, який вивчає значення слів і їх складових частин, словосполук і фразеологізмів.
Семантична домінанта	один із членів ряду, що обирається як представник головного значення, підпорядковує додаткові значення.
Семіотика	наука, яка досліджує способи передачі інформації, властивості знаків та знакових систем в людському суспільстві (головним чином природні та штучні мови, а також деякі явища культури, системи міфів, ритуалів), природі (комунікація у тваринному світі) або в самій людині (зорове та слухове сприйняття тощо). Іншими словами, семіотика — це теорія знаків та знакових систем.
Симуляція	драматизація, в основі якої лежить подія, учасники якої мають функціональні ролі, обов'язки та достатньо обізнані з проблемою, щоб виконувати ці обов'язки. Втілення повномасштабної симуляції у навчальний процес потребує цілого циклу уроків. Кінцевою метою може бути відтворення, скажімо, світу компанії, телевізійної студії, редакції газети чи урядової структури.
Синоніміка	сукупність синонімів певної мови; розділ лексикології, що вивчає синоніми.
Синонімічний ряд	сукупність одиниць мови, співвідносних між собою при позначенні тих самих явищ, предметів, ознак, дій.
Синтаксичні синоніми	різні синтаксичні конструкції, вживані для вираження тієї самої думки: для створення (нейтральний варіант), щоб створити, з метою створення (книжно-офіційний варіант).
Синтез	процес з'єднання або об'єднання раніше розрізнених речей або понять в ціле; метод, що дозволяє отримати уявлення про зв'язки між складовими предмета

	вивчення. спосіб роботи з текстом, що має на меті цілісне сприйняття змісту.
Соціокультурна компетентність	формування, успішного становлення та розвитку творчої особистості в соціокультурному інформаційному просторі, який передбачає опору змісту навчання на культурні норми та цінності.
Стили мовлення	система мовних методів, які використовуються в будь-якій сфері спілкування. У той же час стилем може виступати тип літературної мови, який виконує функцію в спілкуванні між людьми.
Стилістичні синоніми	характеризуються закріпленістю за певним стилем і більш або менш виразним емоційним забарвленням. З-поміж синонімів ознаки і симптоми перше слово нейтральне, друге має забарвлення книжності, науковості.
Стратегії навчання	це стратегії, які сприяють розвитку мовної системи учня через усвідомлення шляхів і планів організації ефективного процесу учіння.
Стратегії читання	способи роботи з друкованим матеріалом з метою сприйняття інформації.
Стратегічна компетенція	здатність подолання комунікативних невдач.
Театральний проект	навчальний проект, який включає підготовку до постановки та відтворення на сцені для глядачів вистави за запропонованим учителем чи створеним самими учнями сценарієм.
Теорія рецепції	школа рецептивної естетики, яка висуває активну роль читача у процесі пізнання та реалізації літературного тексту.
Техніка читання	техніка читання охоплює такі компоненти, як спосіб читання, правильність, виразність, темп. Кожний з них як окремо, так і в сукупності, підпорядкований смисловій стороні читання, тобто розумінню тексту. Ця якість передбачає розуміння більшої частини слів у тексті, вжитих як у прямому, так і в переносному значеннях, змісту кожного речення тексту, смислових зв'язків між ними і частинами тексту, фактично змісту

тексту, основного його смислу.

Технологія навчання	сукупність прийомів роботи викладача і студентів, за допомогою яких забезпечується досягнення визначених цілей з найбільшою ефективністю за мінімально можливий для їх досягнення період часу.
Типологія	галузь лінгвістичної науки, яка здійснює порівняльний аналіз мов.
Транскрипція	наукова система запису мови, що вживається в мовознавстві і має на меті послідовно відбити звуковий склад мови, чого часто не робить звичайна орфографічна система.
Троп	слово, вживане в переносному значенні для характеристики будь-якого явища за допомогою вторинних смислових значень, актуалізації його «внутрішньої форми».
Узгодження	вид синтаксичного зв'язку між компонентами підрядних словосполучень, при якому залежне слово має бути у тій же граматичній формі, що і головне слово, тобто має бути в тому ж відмінку або числі.
Управлінські функції вчителя	система дій з метою активізації навчально-пізнавальної діяльності учнів у процесі взаємодії та активного спілкування під час розв'язання навчальних завдань з метою належного забезпечення результативності навчально-пізнавальної діяльності учнів.
Феміністична критика	течія в літературознавстві, апологети якої порушують проблему «жіночої ідентичності», простежують в історичному аспекті систему оцінювання категорії «жіночності», своєрідності жіночого переживання естетичного досвіду.
Фонема	найменша (неподільна) структурно-семантична звукова одиниця, що здатна виконувати деякі функції у мовленні.
Фонетика	розділ мовознавства, в якому вивчають звуковий склад мови. Об'єктом вивчення фонетики є звуки, їх властивості і функції, закономірності поєднання, фонетичні процеси, одиниці, засоби, ознаки.
Фонетична інтерференція	відхилення або порушення нормативної вимови, що виникають у мові певної особи або цілого колективу під впливом іншої мови.

Фонові знання	сукупність даних та відомостей про специфіку країни, мова якої вивчається, її національну культуру, менталітет народу, національні особливості вербальної та невербальної поведінки тощо.
Фонологія	розділ мовознавства, який вивчає структуру звукового складу мови (мовленнєві одиниці та засоби) і їхнє функціонування в мовній системі.
Фразеологія	розділ лінгвістики, який вивчає фразеологічні одиниці, ідіоми.
Фразеологізми	семантично пов'язане сполучення слів, яке, на відміну від подібних до нього за формою синтаксичних структур (висловів або речень), не виникає в процесі мовлення відповідно до загальних граматичних і значеннєвих закономірностей поєднання лексики, а відтворюється у вигляді усталеної, неподільної, цілісної конструкції. Ще його називають «Крилатим висловом».
Фразеологічні синоніми	варіанти фразеологічних одиниць на позначення того самого поняття.
Фрейм	структура, що репрезентує стереотипні ситуації у свідомості (пам'яті) людини і призначена для ідентифікації нової ситуації, що базується на такому ситуативному шаблоні.
Художній переклад	це переклад творів художньої літератури і художніх текстів. Цей переклад є інструментом культурного освоєння світу, розширення колективної пам'яті людства, чинником самої культури. Теоретичною базою такого перекладу є літературознавча теорія перекладу, спрямована на вирішення історико-літературних завдань.
Художня література	творче відображення дійсності в картинах і образах, створених засобами мови. Таке відображення має і пізнавальне, і виховне, і естетичне значення, твори, які мають мистецьку вартість, естетичне значення.
Цитата	невеликий уривок з літературного, наукового чи будь-якого іншого опублікованого твору. Використовується іншою особою у своїй праці з обов'язковим посиланням на автора і джерело цитування з метою

підтвердити чи розширити власне твердження.

Частини мови

граматичні класи слів.

Числівник

самостійна частина мови, яка позначає кількість предметів або їхній порядок при лічбі і відповідає на питання скільки? Котрий?

Ядерні речення

базові синтаксичні моделі.